TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

2011…M.AKİF YILI

Yazan: **Naci Konyar** - 1 Nisan 2011

Başucu kitapları çok önemlidir. Her ülkenin münevverlerinin baş uçlarında kendi övünç duydukları önderlerinin eserleri vardır. Göte'yi her Alman Şekspir'i her İngiliz, Dekart'ı her Fransız bilir.

Mehmet Akif'i de her yurttaşımız iyi bilmeli ve de her Türk genci Safahat adlı eserini baş ucu kitabı olarak bulundurmalıdır.

İstiklal Marşı'nın kabulünün 90.yılı münasebetiyle M. Akif yılı olarak kutladığımız 2011 yılında milletinin dert ve acılarını duyarak şiirleştirdiği Safahat adlı eseri ve milletinin ordusuna armağan ettiği İstiklal Marşı ile ulusuna ışık tutup, rehber olan, Kurtuluş Savaşının manevi mimarı M.Akif'i rahmet ve minnetle hatırlayıp günümüz dünyasında geçerliliğini hissettiğimiz, ihtiyaç duyduğumuz düşüncelerini ve onunla ilgili anlatılan bazı konuları okuyucularımızla paylaşmak istedik.

Tanıyanlar onu şöyle anlatıyorlar:

Çok çalışkandı, emek verilmeden kazanılan şeyi haram sayardı. "Sanatın yüzde doksanı ter, ancak yüzde onu ilhamdır" diye inanırdı.

Kalabalık meclislerde susar, kendini göstermekten kaçınır övülünce mahçup olur ama dostlar meclisindeki sohbetine doyum olmazdı. Hazır cevapta eşsizdir. Ona göre; "Eski eski olduğu için alınmaz, iyi olursa alınırdı." M. Akif İslam dininin ilerlemeye mani olmadığını söylerdi. Batı tekniğine yönünü çevirmişti. Bu yüzden "Bize kafası gâvur, kalbi Müslüman nesiller lazım" derdi. En çok kullandığı

kelimeler; çalışma, gayret, azim ve umuttur. Sevmediği kelimelerse; tembellik, umutsuzluk ve küskünlüktür.

Sessiz yaşadım kim nereden bilecektir diyecek kadar alçak gönüllü olan M. Akif kendi hakkında ve kendi şiiri hakkında da fazla konuşmayan bir şahsiyettir.

"Aczimin giryesidir bence bütün asarım" mısraı onun hem şiir kudretini, hem mütevazılığını göstermektedir. Şiirleri hakkında çok az konuşan adam istiklal marşına "Milletimindir" diyerek imzasını atmamış ve konulan para ödülünü de sırtında onu soğuktan koruyacak bir paltosu bile yokken almamıştır.

İstiklal Marşı'nı yazdıran şartlar ve duygular, onun diliyle daha güzel anlaşılır.

Hasta yatağında istiklal marşından söz edilince, hasta bakıcının yardımıyla doğrulur ve İstiklal Marşı…

O günler ne samimi ne heyecanlı günlerdi. O şiir, milletin o günkü heyecanının ifadesidir. Bin bir feca'yi karşısında bunalan ruhların, ızdıraplar içinde halas dakikalarını beklediği bir zamanda yazılan o marş, o günlerin kıymetli bir hatırasıdır.

O şiir bir daha yazılamaz

Onu kimse yazamaz

Onu ben de yazamam…

Onu yazmak için o günleri görmek, o günleri yaşamak lazım. O şiir artık benim değildir.O milletin malıdır.Benim millete karşı en kıymetli hediyem budur… "Allah bu millete bir daha bir İstiklal Marşı yazdırmasın" der, yorularak uykuya dalar.

Hayatının en mesut dört beş yılının Mısır'da Kur'an tercümesiyle uğraştığı zaman olduğunu söyleyen Akif ;

" Ben orada daldığım, gördüğüm yücelikleri başka hiçbir yerde görmedim. Buda bana ahir ömrümde nasip oldu. Allah'ıma şükrederim"

Sonunda Kur'an tercümesinin o zamanlar Türkiye'de din kitabı olarak kabul edilmesinden korktuğu için yakılmasını vasiyet ediyor.

"Niçin yaktınız?" diye sorulduğunda şu büyük cevabı veriyor:

"Kur'anı tercüme etmek için insanın ya çok cahil, ya da âlim olması lazımdır. Ben ikisi de değilim. Bu yüzden buna layık değilim. Ancak aldığım zevkle tatmin oldum."

"Kadermiş" öyle mi? Haşa, bu söz değil doğru

Belanı istedin, Allah da verdi, doğrusu bu.

Akif, "tevekkül" diyerek her işi Allah'a bırakanları ve her şeyi ondan bekleyerek çalışmayanları müthiş yeriyordu.

" Senin anladığın kader" dine iftiradır

" Ekilmeden biçilen tarla nerde var" diye soruyordu.

Ve Milletine asla unutulmaması gereken bir ikazı Kastamonu Nasrullah Cami'indeki minberinden yapıyordu.

"Milletler topla tüfekle, ordularla, tayyarelerle yıkılmaz. Milletler ancak aralarındaki bağlar çözülerek herkes kendi başının derdine, kendi havasına, kendi menfaatlerine düştükleri zaman yıkılır."

Ne hazindir ki ülke insanımız yetiştirdiği değerlerini idrakine giydirdiği deli gömlekleri yüzünden sahiplenmekte yanlı davrandı. Onlara hak ettikleri değeri veremedi.

Cemil Meriç'in söylediği gibi çılgın sevgilerin ve şuursuz kinlerin emzirdiği iki ifrit sağ ve sol yüzünden bu ülkede bir ağaç gibi tek ve hür bir orman gibi kardeşçesine yaşamayı telaffuz etmekten sakındık.

Gözüm arkamda değil, ben önümü görmeliyim diyerek hatta geçmişe bakmayı bile zül sayarak mazi denilen kör düğümü kesip attık, bakanlara gerici dedik.

Bu ülkenin çocukları bu toprağın değerlerini her iki gözüyle bakarak tanımalı, tartışmalı ve Türkiye'nin kaderini onların aydınlığında inşa etmeli.

İstiklal şairimiz ve onun eserleri hakkında ne yazsak azdır.

Yorum Ekle